

శ్రీరస్తు.

శ్రీరామచంద్రాయనమః

శ్రీమ నో హి త ము

ఇది

చదువుల వీరరాజు చే

రచియింపబడి

లానోట్సు ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపబడియె..

పార్వతీ పురం

మొదటికూర్పు.

918
1432

1911. [వెల-౧ అణా,

శ్రీరామచంద్రాయ నమః

శ్రీరామ నో హి త ము

శా॥ శ్రీరామా! జనకాత్మజా రమణ!

రావీవాక్ష! చామోదరా!

యేరాకేశవ! మాధవా! రరణ!

నీవే దిక్కు బ్రహ్మంబు నీవు

సారాం భోనిధినుండి పేర్చి మము

నీసాన్నిధ్యముల చేర్చుమో!

శౌరీ! కృష్ణ! యటంచు మూఢమనసా

శక్తి హరింగొల్పుమా॥౧

మ॥ ధనముకొ గూర్చితి సంతోషి బడసి నే

ధన్యాత్మతా బొందినా!

ననిలో నుద్భయ విల్పిగొట్టినయేలా?

సంతోషి సంతోషి!

కనులకొ మూసిన “హృదయపున”

నిరాశుటమ్మగాఁ భోవున్!

మనమా! మోక్షము హస్తమందిమును

వేమారుకొ హరికొ గొల్పుమా॥ 2.

మ॥ మొలకల్ బుట్టియు దీర్ఘమై యెగసి
 గుంపుర్ గూడి వృక్షములన్ |
 నలుదిక్కుల్ పడి యల్లి చుట్టుకొని
 కానం బ్రాకుఁ దీవల్ గళన్ |
 గలతం బొందఁగవృత్తి యాశలు
 యహంకారం బటంచున్ భువిన్ |
 భళి! యిట్లలఁగ నేల? మూఢహృదయా!
 భక్తి హరిం గొల్వమా॥ 3.

మ॥ కనులన్ జూచిన వెల్లఁ గోరుచునులొ
 గానెంతొ మూర్ఖంపుఁ |
 ట్టున పాపంచెది పుణ్యమిద్దియిది
 గూఢున్ గూడదంచున్ ధరన్ |
 మనసం బేమియులేక గుడ్డివలెదు
 ర్తారంబుకే ద్రిప్పుదో |
 మనమా బుద్బుద ప్రాయసగిగుఁ గడు
 సంసక్తి హరిన్ గొల్వమా॥ 4.

శా॥ నీవున్నన్ జగముండుఁ దానివలనన్
 దీపించుఁ గర్తృంబులా |
 త్రోవన్ గల్గును జన్మముల్ భువిమహా
 దుఃఖంబులున్ గుఁపులై |
 తేవన్ గల్గును నీవుపోవ జగముల్
 డిందుగదా! కర్తృతో |

వేవేగ్ జని భక్తితోడ ~~జనిన~~ ~~ADRI~~

వేడ్క హరి గొల్వమా॥ ౬.

మ॥ ఒకటి స్తోరియు లభ్యమైన బిదప

యొక్కొక్కటి మెల్లగా॥

సకలంబు దుదకిచ్చ యింతువటుల

సంతుష్టిలేకుండ నొ॥

కొక్కరితో జరియించి దుఃఖవనధి

న్నోలాడుట నైజమో?

‡వృకముం బోలి చరింప నేలమనసా?

వేడ్క హరి గొల్వమా॥ ౬.

శా॥ నానా యోనులఁ బుట్టిగిట్టుచును

సన్న్యాసంపు మార్గంబుల॥

నానా రీతుల సంచరించి కడువంతం

బొందఁగాఁ జేయుట॥

నీనై జంబిదియంచుఁ దెల్పెదవు చాల్

నీచెల్వీనీకల్పియు॥

నేనాశింపఁగలేదు వెఱ్ఱమనమా?

నెఱ్ఱ హరి గొల్వమా॥ ౭.

మ॥ పలలంబు దినఁ జూచిడేగ; పలలో

బడ్డట్లు నీప్రేరణ॥

బుల మన్నింపుచు నాలిబిడ్డలపయిన్

మోహంబునన్ గుంది సఁ

కెలఁగొ జిక్కితి మోసపోతనయయో!

కీడ్పాటులం బెట్టగా!

ఫలితం బేమి గలుంగు మూఢహృదయా!

భక్తి హరిన్ గొల్పుమా॥ 8.

శా॥ మేడల్ గట్టెద; భూములన్ గొనెద;

ఁ బేర్కిన్ గీర్తిచే విత్తమున్

గూడం బెట్టెదనంచుఁ గోరెదవయో!

గొంతెమ్మకోర్కెల్ వడిన్

కూడున్ గుడ్డయుఁ దక్కవేరొకటి

నీకున్ గోరగానేల? ఛీ॥

*వీడ్డన్ జెందని జన్మమేల? మనమా

వేడ్కన్ హరిన్ గొల్పుమా॥ 9

శా॥ పాపంబుల్ సుఖమంచుఁజూపి భ్రమలన్

బంధించి యంతంబునన్

రూపుంజూపవు బాధలన్తునిఁగి

మొట్టో! యంచు నేడ్వంగనీ!

కాపట్యం బికనేమి చెప్పుదుధర్

గన్పట్టుఁ జోద్యంబులై!

వ్యాపారత్వముమాని మూఢహృదయా!

భక్తి హరిం గొల్పుమా॥ 10.

శా॥ నీసాంగత్యముఁ బూనియుండఁ జనముల్

నిందించుచున్నారనన్

దోసుండంచును మూర్ఖచిత్తుఁ డనుచున్

దుర్మార్గుఁడంచున్ భాషా!

మోసంబయ్యెను దుఃఖముల్గలిగెని

ర్థోహత్వమున్ లేదుచాల్

నీసాంగత్యముఁ గోర లేదు మనసా!

ఔమ్మిన్ హరిం గొల్వమా॥ 11.

శా॥ పల్లెల్, పట్నము, లిండ్లు, వాకిళ్లు, నే

వైయొప్పు సాధంబులున్

తల్లుల్, దమ్ములు, చెల్లెలన్నమరుదుల్

దారాదీ సద్బంధుగూన్

కల్లుజ్జనుమంతయైన నిజమై

గన్నట్టదెప్పట్టునన్

మల్లుల్ పొలి చలింప నేల? మనసా!

ఓహాశీహరిన్ గొల్వమా॥ 12

శా॥ పొరబ్బం బెటులుండు నట్టులనె

నై శ్వర్యంబుసే కూరునీ

యారాటంబిటు పూననేల? పయికం

బార్జింప లేదంచుమున్

రారాజు చనలేదా? వెంటనొక

గోరంతైన గొంపోయిరే?

శ్రీరామాయని కేలుమోడ్చిమనసా

శ్రీశుక్ హరిం గొల్వమా॥ 13.

శా॥ ఈజన్మంబునఁ గొల్వకున్న మరీసీ

కే జన్మ నందబుచ్చి

వేజన్మంబున నెట్లుపుట్టుదునో?

నీకే రోగముల్కూడునో!

యాజ్ఞ నిల్చినబంటు జీవమకటా!

యారాట మింకేల శ్రీ!

రాజా! యంచు నుతించి మూఢమనసా!

రాముక్ హరిక్ గొల్వమా॥ 14

శా॥ *జుట్టు గుఱ్ఱగఁ గత్తిరించి పయిపెఁ

“పోకుల్ చెలాయించి” మేళ!

బట్టలట్టుచు సెంటుతుంపురుల

నావై జల్లిలే జూపుతో!

§జుట్టాడంగను జూతువిద్దిసతమా?

చేజిక్కవై నస్యతుం!

“డిట్టే” పాశముఁ జట్టిలాగుమనమా!

యెట్లో హరిక్ గొల్వమా॥ 15.

మ॥ భవనంబుల్ మృదు పాన్పులున్ సుతులు

సత్పైత్తుల్ ధర్మగల్గినన్।

యవలన్ బంచు వేతురంతఃసం

నత్యోన్నత్వముం బొందినన్;

భువినంపాదనఁ జేయ నంతవఱకే

పుత్తుల్ హితుల్దారలం।

చవలీలన్ గణుతించి మూఢమనసా!

యయ్యన్ హరిన్ గొల్వమా॥ 16.

శా॥ కొంపల్ దీయుచుఁ గోర్వలెక్కుచు మహా

ఘోరంబులన్ జేయుచున్।

సంపాదించిన విత్తమెల్లయువతి

సాన్నిధ్యమున్ జేర్పనిన్।

బంపున్ సూత్రముఁ గూడఁ దెంచితుదకున్

బాపంబెతోడొను చాన్?

చంపల్ గట్టిగఁ గొట్టుకొంచుమనసా!

శక్తిన్ హరిన్ గొల్వమా॥ 17

మ॥ పరకాంతా మణులెల్లఁ దల్లులని

సంభావించి పై విత్తమున్।

గరళ ప్రియముగాఁగ నెంచుమని

వేడ్కన్ జెప్పునం బుద్ధులన్।

సరి; యట్లే యొసరింతునంచు; శిరము

త్వాహంబుతోఁ ద్రిప్పి ను।

స్థిరణ్ శ్వాసముఁబోల నేల? మనమా!

నేవ్యున్ హరిన్ గొల్వుమా॥ 18.

శా॥ చొంగల్ గ్రమ్మగ బెక్కు బెక్కుమని

సంక్షోభంబుచే గుండిమూ!

ల్లంగల్ వైద్యులు నిస్సహాయున

నిన్ గాంచన్ యముండంతలో!

“కంగార్పెట్టుచు” వచ్చునప్పుడయయో!

కన్నట్టరెవ్వారు మం!

గొంగున్ బంగళుమూటగాడె? మనసా!

క్షోణిన్ హరిన్ గొల్వుమా॥ 19

మ॥ సకలంబున్ గొరిగింపనేల? దొరవా?

సన్యాశివా? మోమునం!

దొకకొంచంతైనను బొట్టుబెట్టవది

యేమో? ముండవా? చూడదు!

శృకునంబంచు దలంతురేమొకద?

నీచంబై ననీజీవనం!

బెకసెక్కమ్మనినమ్మి మూఢహృదయా?

యీశున్ హరిన్ గొల్వుమా?॥ 20

మ॥ పరకాంతన్ గనియాసఁ జెందకయయో?

పాపంబె వాటిల్లున!

త్పరుషుల్ మెచ్చరు; ఛీ! యటంచునవనిన్

దూషింతు రెల్లప్పుడున్!

గరవాలంబుల శిక్షసేయుఁబలు

ముక్కల్ గాగఁ గాలుండిసీ!

పురువుల్ పుట్టనియేవగించి మనసా

పూజ్యహరిఁ గొల్వమా॥ 21

మ॥ నరలోకంబునఁ బుట్టి మందమతివై

జ్ఞానంబులేకున్న నే

నరణింబోదువా? దిక్కుమాలియకటా!

జన్మంబులెవ్వె వ్యయం.

వరుసఁగల్గినా? వాటికన్నిటికిదే

ప్రాధాన్యమై యొప్పు; వే!

కరముల్ మోడ్చుచుఁ జెంతఁ జేరిమనమా!

కాంక్షన్ హరిఁ గొల్వమా॥ 22

శా॥ భక్తుల్ జెందిరి రామచంద్రపదముఁ

బ్రార్థించి సద్భక్తి నా

సక్తిన్ వేడఁగ నీవుగూడ నటులే

సాధింపఁ గావచ్చుఁగ

క్తురుల్ మానుముస్వల్ప సౌఖ్యములతో

గొట్టట నీకేలఛి!

యుక్తుల్ సెప్పఁకుమింక మూఢ మనమా!

యోజన్ హరిఁ గొల్వమా॥ 23

శా॥ అందంబై న ముఖంబటంచుఁబలు

మారద్దంబులోఁ జాచిపా

లొండ్రు దుస్తులుఁ గట్టిగంధమును
 నత్యుత్సాహతఁ బూసి బల్!
 చిందుల్త్రొక్కెదవయ్యె? కొట్టకొస
 కర్చిన్ జేరుదేహంబు ఛీ! ।
 పందుల్లుడను ముట్టఁబోవుమనసా!
 భక్తిఁ హరింగొల్వమా॥ 24.

శా॥ కాలం బెంతఁగలేదు? శోండర
 పడంగానేల? ముందెట్టుల!
 శ్రీలోలుఁ భజియింతునంచుఁ దనలో
 జింతింపఁగా నుగ్గుడై ।
 కాలుండే మరుపాటునఁ గదసి
 జోకఁ పాణముల్దీయనా!
 వేళఁ జేయఁగ నేమి కద్దు? మనమా!
 వేడ్కఁ హరిఁ గొల్వమా॥ 25.

శా॥ శార్యంబుల్సమకూడ నేనని
 యహంకర్పుత్వముం బూనియి!
 క్కార్యంబుల్లెడిపోవఁ గర్తమని, లో
 గా దైవముఁ దూరుచున్!
 ధైర్యంబెయ్యెడలేకఁ జేయుదువయ్యె?
 తర్కింప నింకేల? నీ!
 వాక్యం గొల్చిన రీతిమూఢహృదయా!
 హాళిఁ హరింగొల్వమా॥ 26.

శా॥ ఏపాపంబులఁ జేసినావో యటులే

యిక్కట్లు పొప్పించునీ!

వేపారంగనుబుద్ధితోఁ గలసి ఛీ!

యింకేల సంసారమం!

చాపద్మాక్షునిఁ గొల్వకున్నఁ గలదే?

యాధారమయ్యయ్యె? ని!

స్వాపత్వంబున సేవఁ జేసి మనసా!

భక్తిన్ హరిన్ గొల్వమా॥ 27.

(మనోపరమున్న విటకానిపరమున్ను)

—:బ్యాంకుస్వరం:—

బిళ్ళ రిరాగం-ఆదితాళము.

రామునిపదములు మరువకుమా! రంగేళిగాఁదిరుఁగ

కుమా॥ పల్లవి॥

కాముకులంఠరు బడియెడుపాట్లు కన్నులఁ జూచుచు
నుండఁగలేదో?॥రా॥ అనుపల్లవి.

ఘడియ ఘడియకు మారెదవేమె ఘడియో?
క్షణమొ? నీబ్రతుకు! మిడిసి మిడిసి పడియెదవయ్యో
మిధ్యయనినమ్ముమా! ॥రా॥ ౧.

ఎందరెంద రేగుటయో మందమతి! గానవా?
కందుకమువలెఁ దూలికానఁగరావు క్రిందుమీదు
॥రా॥ ౨.

పాపమన్న భయములేదు పాపినిన్న జూడఁగరా
దు! రూపుమావెద నిన్నుబట్టి పో! పో! పురమువె
డలి॥రా॥ ౩.

ప్రేమమీర, రాఘవునేలు రాముడుండనేమికో
దువ కామితార్థము లొనఁగు నీకుఁగాననమ్ము; నా
మాట ॥రా॥ ౪.

శంక రాభరణము-ఆదితాళము.

కాటికిఁ బోయేనరునకు నీకు సొగసు లేటికీ॥పల్లవి॥

ధాటిగశ్రీరామరామరామయంచు దలచవేటికి ||అ

నుపల్లవి||

సబ్బతోడఁ దోమినిబ్బరంపు నడిక తబ్బిబ్బలా
డుచు నడిచేవురా?

గొబ్బన యమభటులు గొరగొర నిన్నీడ్వ “స
బ్బగిబ్బ” లన్ని యేమానయా ||కా|| 1.
మల్లుపంచఁ గట్టి మల్లిపూలబెట్టి చల్లనివెన్నెల
దిరిగేవురా?

ముళ్లరాళ్లలోన కింకరులీడ్వఁగ వల్లి మల్లుల
న్ని యేమానయా ||కా|| 2.

కాతలఁ జూచుచు వింత “ముస్తాబై ” సుతసప
డియెదువే?

లొతకుండు నిన్ను హంతయొనర్పఁగ వింతము
స్తాబంతయేమానయా? ||కా|| 3.

దేవుడులేదు; దెయ్యములేదు; పోవ్రాయి “నా
స్సెన్స” నెదు.

చావుకుసిద్ధమైయున్ననిన్పాధింప పోవ్రాయి నా
స్సెన్సే మానయా ||కా|| 4.

రయమున భక్తులఁ గాచునని వీరరాఘవదానుఁ
డు సెప్పె;

నయమమీర రామనామముఁదలచిన భయము
లన్ని తొలఁగి పోవునయా ||కా|| 5.
సంపూర్ణము.

10088

